

Tételes válaszok a Nemzeti Erőforrás Minisztérium Oktatási Államtitkársága által készített, „Valótlanságok és tények az új köznevelési törvénnyel kapcsolatban” című tájékoztató írásban szereplő állításokra

Készült a Hálózat a Tanszabadságért tagjainak észrevételei alapján 2011. novemberében

A NEFMI Oktatási Államtitkársága készített egy leírást, amely az általa az Országgyűlésnek benyújtott köznevelési törvénytervezetet ért bírálatokra válaszol. A „kritika kritikája” számos helyen valótlán tényeket állít, felszínes, alapvető szakmai pontatlanságok, önellentmondások jellemzik, és több pontján nem érdemi vitapontokat, hanem inszinuáló, személyeskedő megjegyzéseket tartalmaz.

A Hálózat a Tanszabadságért alapító tagjai az államtitkárság által írottakat nem hagyhatják szó nélkül. A „kritika kritikájának kritikájában” kitérünk az államtitkárság írásában szereplő pontokra, elemezzük az azokban foglaltakat, bemutatjuk, mely részein található az említett valótlanságok, felszínes megközelítések, szakmai tévedések, ellentmondások, és személyeskedések. Az irományt nem tartjuk méltónak Magyarország kormányához, kérjük a készítőit, hogy kérjenek bocsánatot a pedagógus társadalomtól annak színvonaláért, illetve az érintettektől az inszINUÁCIÓKÉRT.

Minden nap megjelentetünk egy további pontot az elemzésünkkel, sorban, az államtitkárság írása szerint. Kettő már megjelent, ezeket itt olvashatja: (1) (2) [Az (1) és a (2) két link az előző két részre mutatva]. Nézzük a harmadik pontot!

III.

Az államtitkárság állítása:

„Nem igaz, hogy az új munkaidő-számítás fokozza a pedagógusok túlterheltségét.

Az igazság:

Az értelmes munka sohasem teher, hanem hivatás, elköteleződés, életforma...

A pedagógusok tervezett újfajta munkaidő-számításával kapcsolatban kétféle tévhit a leggyakoribb: az egyik szerint heti 32-re emelkedik a kötelező óraszám, a másik szerint heti 10 órát a tanáriban kell üldögeálni. Mindkét elmélet meglehetősen ijesztő képet fest a jövőről, és egyik sem felel meg a valóságnak.

A kötelező heti munkaidő (40 óra) 80 százaléka az ún. kötött munkaidő, melyet az intézményvezető által meghatározott feladatokkal kell eltölteni. A kötelező munkaidő 55-65%-az ún. nevelő-oktató munkával lekötött munkaidő. Ezek a kifejezetten foglalkozással (tanítási óra, szakkör, sportkör, korrepetálás, egyéni fejlesztés...) kitöltendő órák. Vagyis egyértelműen kiderül, hogy nem igaz az, hogy a 32 órában fognak tanítani a tanárok. A jelenlegi törvény a 22 óra mellé 6 túlórát engedélyez, vagyis 28 órája is lehet egy tanárnak. A tervezet szerint maximum 26!

A kötött munkaidő fennmaradó 25-15 százaléka töltendő az intézményvezető által meghatározott egyéb feladatokkal, melyeknek köre és mennyisége megegyezik a jelenlegi törvényben leírtakkal. Ezek egy része jelenleg is csak az intézményben végezhető el.

Az órák és feladatok egyenletes elosztása az intézményvezető feladata. A túlterheléshez a központi bérfinanszírozás miatt anyagi érdeke nem fűződik se neki, se a fenntartónak.

Lásd a javaslat 62. § (5)-(14) bekezdését!”

A válaszuk:

Az, hogy „az értelmes munka sohasem teher, hanem hivatás, elköteleződés, életforma” csak egy demagóg szólam, és semmi köze nincs ahhoz, hogy az elvégzett munkáért bért kell fizetni. Már eddig is, és sokan visszaéltek vele, de most olvassuk először, hogy valaki nyíltan meg is fogalmazza: visszaélek a hivatástudatoddal. Tényszerűen: ha egy pedagógusnak napközit kell tartania, helyettesítenie kell ingyen, a saját óráira való készülés vagy dolgozatjavítás helyett, azt hivatástudattal sem fogja értelmes munkának felfogni. Értelmesnek a sikerrel kecsegtető és a képességeihez és képzettségéhez illő munkát szokta érezni az ember.

A tévhitre való hivatkozás demagóg érvelőkkel szembeni hamis ellenérv. Nem azt mondjuk, hogy az óraszám 32-re emelkedik, ill. nem mondjuk, hogy üldögélés lesz. A helyettesítés és a napköziben végzett tevékenység viszont olyan munka, ami más munka elől veszi el az időt, energiát. A szakkör értelmezhető neveléssel-oktatással kapcsolatos munkának, s ha valakit ingyenes helyettesítésre, szakkörvezetésre vagy napköziben való tevékenységre köteleznek, annak igenis nőni fog a munkaterhelése, és mivel ez a túlórázási lehetőség rovására megy, a jövedelme is csökkenhet.

De még egyszerűbben: 22 óra felett jelenleg túlóradíjat kap a pedagógus, ez megszűnik, ha ezt a törvényt elfogadják. Most majd 32 órát az iskolában kell tartózkodnia, és ebben az időben bármilyen feladatot kaphat a munkáltatójától, akár órák tartását is. Igaz, ez utóbbit úgy, hogy maximum heti 26 órát taníthat a pedagógus, ám a 22 feletti órákért túlóradíj nem jár. Tehát továbbra is 22 óra a kötelező óraszám, erre kapja a fizetését, de a gyakorlatban akár 26 órára is kötelezhető mindenféle anyagi ellenszolgáltatás nélkül. A törvény így lehetővé teszi éppen a központi bérfinanszírozás miatt, hogy a fenntartó, jellemzően majd az állam, akár heti 26 órára számolja ki az iskolánként szükséges pedagóguslétszámot. Márpedig, ha ez bekövetkezik, annak egyenes következménye pedagógusok elbocsájtása lesz.

Az egyenletes terheléssel kapcsolatban: az egész nevelőtestületet is túl lehet terhelni egyenletesen.

Dehogynem fűződik érdeke az intézményvezetőnek és a fenntartónak a túlterheléshez, bérmegettegetés érhető el a fenntartó (pl. az állam) számára.